

βαβούλα ἡ, (II) Κεφαλλ. Κρήτ. **βαβίλα** Κεφαλλ. παμπούλ-λα Κάρπ. (*Ελυμπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαβούλι** (II) κατὰ τύπ. μεγεθ. Τὸ παμπούλ-λα κατ' ἐπίδρασιν τοῦ παμπάκι.

1) Ὁ κάλυξ τῶν ἀνθέων Κρήτ. β) Ἡ κάψα τοῦ βάμβακος Κρήτ. γ) Ὁ μόλις ἐκ τῆς κάψης του ἐξαχθεὶς βάμβαξ Κάρπ. (*Ελυμπ.) 2) Νιφὰς χιόνος Κάρπ. (*Ελυμπ.) 3) Σῦκον μικρὸν ὄψιμον Κεφαλλ. [**]

βαβουλάκι τό, Θήρ. κ.ά.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. **βαβούλι** (II).

Μικρὸς κάλυξ βάμβακος.

βαβουλᾶτος ἐπίθ. (I) ἀμάρτ. **βαβιλᾶτος** Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαβούλα** (I) καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος.

Ἰδιότροπος: *Εἶναι βαβιλᾶτος ὁ δεῖνα.*

βαβουλᾶτος ἐπίθ. (II) Κύθν. Νάξ. Σίφν. Σύμ. Φολέγ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαβούλι** (II) καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος.

1) Ὁ ὁμοῖος πρὸς **βαβούλι**, ἦτοι τὸν κάλυκα τοῦ βάμβακος ἐνθ' ἂν: Σῦκο βαβουλᾶτο ἢ ἀπλῶς βαβουλᾶτο. Συνών. ἀσπροβασίλικο, βαβουλόσυκο. 2) Θηλ. βαβουλᾶτη οὐσ., συκὴ παράγουσα τὰ βαβουλᾶτα σῦκα Σίφν. Συνών. βαβουλοσυκῆ.

βαβουλῆα ἡ, ἀμάρτ. **βαβιλῆα** Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαβούλα** (II) παρ' ὃ καὶ **βαβίλα**, καὶ τῆς καταλ. -ῆα.

Συκὴ παράγουσα ὀψίμως μικρὰ καὶ μαῦρα σῦκα.

βαβούλι τό, (I) Πελοπ. (Λακων.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. **βάβουλας**, δι' ὃ ἰδ. **βαβούλα** (I).

Μικρὰ μηλολόνη.

βαβούλι τό, (II) **βαβούλ-λιν** Κύπρ. (Πάφ.) **βαβούλι** Ἀμοργ. Εὐβ. (Κάρυστ.) Θήρ. Ἰων. (Κρήν.) Κίμωλ. Κρήτ. Κύθν. Νάξ. Πάρ. Σέριφ. Σίφν. Τήν. Χίος κ.ά. — Λεξ. Πόπ-πλετ. Βλαστ. **βαβούλ'** Θράκ. (Αἰν.) Πάρ. (Λεῦκ.) Σάμ. κ.ά. **βαγούλιν** Χίος (Καρδάμ.) **βάβουλο** Μύκ.

Ἐκ τοῦ Λατίν. *vaivulus* διὰ τοῦ μεταβατικῆς τύπου **βαλβούλι** τοῦ ὁποῖου ἀπεβλήθη πρῶτον τὸ λ κατ' ἀνομοίωσιν. Ἰδ. καὶ Κορ. Ἀτ. 4, 42. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ.

1) Τὸ ἐντὸς τοῦ κάλυκος κλειστὸν ἄνθος Θράκ. (Αἰν.) Τήν. — Λεξ. Βλαστ. Συνών. **μπουμπούκι**. 2) Ὁ κλειστὸς καρπὸς τοῦ βάμβακος Εὐβ. (Κάρυστ.) Θήρ. Ἰων. (Κρήν.) Κίμωλ. Κύθν. Νάξ. Πάρ. (Λεῦκ. κ.ά.) Σάμ. Σέριφ. Σίφν. Χίος κ.ά.: Συνών. **μπουμπουκοκάρυδο**.

3) Τὸ ἐξώφυλλον τοῦ καρποῦ, τὸ περικάρπιον α) Τὸ ὑμενῶδες λέπιον τοῦ σίτου Κρήτ. β) τὸ λοβίον τῶν ὀσπρίων Χίος—Λεξ. Πόππλετ. γ) Ἡ κάψα τοῦ βάμβακος Εὐβ. (Κάρυστ.) δ) Τὸ κύπελλον τῆς βαλάνου Κύπρ. (Πάφ.) 4) Ὁ τῆς συκῆς ὀφθαλμὸς Χίος. 5) Ὁ ἀνώτατος λεπτὸς κλάδος ἔχων ἐμφανεῖς τοὺς ὀφθαλμοὺς Χίος.

6) Μικρὰ καὶ ἀτροφικὴ σταφυλὴ Μύκ. 7) Ὁ βόμβυξ τοῦ μεταξοσκώληκος Ἀμοργ. Συνών. **κουκούλλι**.

8) Ἡ ἐπιγονατὶς Κύπρ. (Πάφ.) [**]

βαβουλίδα ἡ, Ἡπ. Κέρκ. Παξ. — Λεξ. Βλαστ. 437 **δαβουλίδα** Παξ. **δαβουλίδα** Σέριφ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαβούλα** (I) καὶ τῆς καταλ. -ίδα.

Τὸ ἐντομον μηλολόνη. Συνών. **βαβούλα** (I) 1, **χρυσόβαβούλα**.

βαβουλίζω (I) ἀμάρτ. **βαβιλίζω** Κέρκ.—Κθεοτόκ. Βωγ. Γεωργ. 67.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαβούλα** (I).

Ἐχω ἢ ἀποκτῶ τὸ χρυσαῖον χρῶμα τοῦ χρυσοκανθάρου, ἦτοι τοῦ ἐντόμου μηλολόνη: *Χρυσὲς κουκκίδες ποῦ βαβιλίζουν.*

βαβουλίζω (II) Κυκλ. Χίος.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαβούλι** (II). Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Κτυπῶ, πλήττω μὲ κλάδον νεαρὸν Χίος. 2) Ἀφαιρῶ τὸν βάμβακα ἐκ τοῦ καρύου Κυκλ. Συνών. **ξεβαβουλίζω**.

βαβουλίζω (III) ὡς β' συνθετικὸν τοῦ ἀναβαβουλίζω=βαβουρίζω, ὃ ἰδ.

βαβουλίκι τό, Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαβούλι** καὶ τῆς καταλ. -ίκι.

Κοφίνι μὲ τὸ ὁποῖον μεταφέρουν μικροὺς λίθους, πετροκόφινον (διὰ τὴν ὁμοιότητά του πρὸς τὸ **βαβούλι** (II), τὸ κάρυον τοῦ βάμβακος).

βαβούλικο τό, Κρήτ.

Οὐδ. τοῦ ἐπιθ. ***βαβούλης**.

Βαβούλα (I) 4, ὃ ἰδ.

βαβουλλίζω Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. **βαβούλλα** ὑποκορ. τοῦ **βάβω**.

Ὁμιλῶ καθὼς γραῖα χωρὶς δόντια μὲ τὰ χεῖλη συγκλίνοντα πρὸς τὰ μέσα.

βαβούλλω ἡ, Ἡπ. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. **βαβούλλα** ὑποκορ. τοῦ **βαβά**.

Προμήτωρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. **βαβὰ** 1.

βαβουλοκέρα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βαβούλα** (I) καὶ **κέρας**.

Βαβούλα (I) 4, ὃ ἰδ.

βαβουλόκολος ἐπίθ. Ἀμοργ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάβουλας**, ἰδ. **βαβούλα** (I), καὶ **κόλος**. Δειλός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. **ἀναντρος** 1 καὶ ἀντιθ. ἐν λ. **ἄφοβος** 1.

βάβουλος ὁ, Νίσυρ. **βάμβουλος** Νίσυρ. **βάβουλας** Νίσυρ.

Λέξις πεποιημένη. Πβ. **βάβ**.

Κύων: *Κακόμοιρε, σὺν βάμβουλος φωνάζεις!* || Αἰνιγμ. *Κρέμεται κρεμμέναλα καὶ κρεμενταλίζεται καὶ περνοῦν οἱ βάβουλοι καὶ λέουσιν, ὥχον καὶ ὅς τό 'χαμεν!* (τὸ κρέας).

βαβουλοσυκῆ ἡ, ἀμάρτ. **βαβουοσυκῆ** Νάξ. (Φιλότ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βαβούλι** (II) καὶ **συκῆ**.

Συκῆ **βαβουλάτη**, δι' ὃ ἰδ. **βαβουλᾶτος** (II) 2.

βαβουλόσυκο τό, ἀμάρτ. **βαβουόσυκο** Νάξ. (Φιλότ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βαβούλι** (II) καὶ **σῦκο**.

Σῦκο **βαβουλᾶτο**, δι' ὃ ἰδ. **βαβουλᾶτος** (II) 1.

βαβουλότσωφλο τό, Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βαβούλι** (II) καὶ **τσώφλι**.

Τὸ κέλυφος τοῦ ἀνοιγμένου καρύου τοῦ βάμβακος.

βαβουλόφυλλο τό, ἀμάρτ. **βαβ'λόφυλλο** Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βαβούλι** (II) καὶ **φύλλο**.

Πληθ., τὰ φύλλα ποῦ περιβάλλουν τὸ κάρυον τοῦ βάμβακος.

βαβουλῶ Λεξ. Δημητρ. **βαβαλῶ** Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαβούλι** (II).

Ἀρχίζω νὰ ἐκφύω ὀφθαλμὸν ἢ κάλυκα, ἐπὶ φυτῶν. Συνών. **μπουμπουκιάζω**.

